

# РЕШЕНИЕ

№ 645

гр. София, 31.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в публично заседание на 22.03.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева**

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **6777** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.6, ал.6 от Закона за обезщетяване на собственици на отчуждени имоти /ЗОСОИ/.

Образувано е по жалба Л. К. П., И. К. Ж., М. Т. Ж., Т. В. Ж., М. В. Ж., П. Р. Л. и А. К. Т. и А. К. Т. срещу отказ на Областния управител на Област С. да уважи искане вх. № РД-97-00-6434 / 20.11.1998 г. за обезщетяване с компенсаторни записи, по повод заявление от жалбоподателите от 18.07.2011 г., като втора фаза на основание чл.6, ал.6, изр. 3 от ЗОСОИ, след влизане в сила на решение № 625 / 25.03.2010 г. по ад. № 7603 / 2009 г. на АССГ, 31 състав, с което признато право на наследниците на И. С. И. на обезщетение, за решаване претенцията по същество, с определяне на размера на дължимото обезщетение за всеки от жалбоподателите.

Жалбоподателите молят да се уважи жалбата и да бъде определено обезщетение, съгласно изслушаната експертиза.

Ответникът оспорва жалбата, като неоснователна, необоснована и недоказана и поддържа становището си в отговор по жалбата, представен по ад. № 7603 / 2009 г. на АССГ, 31 състав.

Съдът счита жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА и ОСНОВАТЕЛНА по същество.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и обсъди всички събрани по делото доказателства, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

С Решение № 625 от 25.03.2010 г. по а.д. № 7603 / 2009 г. на АССГ, 31 състав, по жалба на Л. К. П., И. К. Ж., М. Т. Ж., Т. В. Ж., М. В. Ж., П. Р. Л., А. К. Т. и А. К. Т. срещу писмо изх. № 97 / 37 от 05.10.2007 г. на Областния управител на Област С., последният е отменен и е признато право на наследниците на И. С. И. на обезщетяване с компенсаторни записи.

Съгласно чл.6, ал.6, изр. 3 от ЗОСОИ, при уважаване отхвърленото искане съдът назначава експертиза от вещи лица, получили специално разрешение за извършване на такива експертизи по списък, утвърден от министъра на правосъдието и правната евроинтеграция и от министъра на финансите и решава окончателно претенцията.

При горното, съдът е допуснал и изслушал експертиза от в.л. Н. Ж. М., лицензиран оценител на цели държавни и общински предприятия, включен в списъка по чл.4 от ЗОСОИ, който е определил размер на обезщетението за жалбоподателите.

През 1947 г. по силата на Закона за изкупуване принадлежащите на български поданици акции / ДВ, бр.28.06.1947 г./, държавата изкупува принудително всички акции, издадени от минно предприятие [фирма], като срещу изкупените акции са издадени безименни съкровищни свидетелства /БСС/, носещи 3 % годишна лихва, платима в срок от 15 г. Акциите са изкупени по номинална стойност, като на наследодателят на жалбоподателите И. С. И. са издадени 3% БСС. Впоследствие, дружеството е национализирано по силата на Закона за национализация на частни индустриални и минни предприятия / ДВ, бр.302 от 27.12.1947 г./, като в публикувания списък на предприятията, които се национализират, е и [фирма], записан, чрез действащата му концесия – мина [населено място], 3..

Дружеството има изготвен нарочен баланс към 31.12.1946 г. и към 31.12.1947 г. и Кратък разбор по сметките на баланса на [фирма] към 31.12.1947 г., приети като доказателства по делото, като вещото лице е изготвило експертна оценка и е определили размер на обезщетенията, при спазване на предвидения ЗОСОИ ред.

Съдът счита, че експертизата следва да се приеме, като компетентно изготвена от лице, притежаващо нужните познания и включено в списъка по чл.4 от ЗОСОИ, както и като съответствата на законовите изисквания за определяне на обезщетението, като следва да се приеме валидността на експертизата по последният изготвен за дружеството баланс, а именно от 1947 г. преди национализацията на предприятието. Такова е и становището на вещото лице от о.з. при изслушване на експертизата, което се споделя напълно и от съда.

Документите, касаещи баланса на дружеството от тази година, а именно посочените по-горе Нарочен баланс към 31.12.1947 г. и Кратък разбор по сметките на баланса на [фирма] към 31.12.1947 г., са представени като доказателства по делото от страна на ответника и са приети, без да са оспорени от която и да е от страните по предвидения процесуален ред, поради което и неоснователно е искането на процесуалния представител на ответника да се изготвя наново нарочен баланс на дружеството към 1947 г., въз основа на документи от Държавния архив, след което отново да се прави оценка.

При горното съдът счита за законосъобразна и правилна оценката на вещото лице, която съобразена с формулата по чл.4, ал.3, т.2 от ЗОСОИ и изходните документи по делото, предвид което и следва да определи обезщетение, в размера на оценката, която за всеки един от наследниците, спрямо съответния брой акции и наследствени дялове е както следва: Л. К. П. – 2 258 288 лв., И. К. Ж. – 1 129 144 лв., М. Т. Ж. – 376 381 лв., Т. В. Ж. – 376 381 лв., М. В. Ж. – 376 381 лв., П. Р. Л. – 1 129 144 лв., А. К. Т.

– 564 572 лв. А. К. Т. – 564 572 лв.

Доколкото става въпрос за признато право на обезщетение с компенсаторни записи, тук следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл.4, ал.5 от ЗОСОИ, съгласно която компенсаторните записи се отпечатват върху специална хартия в купюри от сто лева, от хиляда лева и от десет хиляди лева, като правото на лицето да получи записи се закръглява надолу или нагоре до сто лева. Съответно, правото на компенсаторни записи за всеки един от жалбоподателите следва да се определи в размер, както следва: Л. К. П. – 2 258 300 лв., И. К. Ж. – 1 129 100 лв., М. Т. Ж. – 376 400 лв., Т. В. Ж. – 376 400 лв., М. В. Ж. – 376 400 лв., П. Р. Л. – 1 129 100 лв., А. К. Т. – 564 600 лв. А. К. Т. – 564 600 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, , във връзка с чл.6, ал.6, изр. 3 от ЗОСОИ, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

### Р Е Ш И :

ОПРЕДЕЛЯ размер на обезщетение по ЗОСОИ по заявление вх. № РД-97-00-6434 / 20.11.1998 г. до Областния управител на Област С. за всеки един от жалбоподателите, както следва: Л. К. П. – 2 258 300 /два милиона двеста петдесет и осем хиляди и триста/ лв., И. К. Ж. – 1 129 100 лв. /един милион сто двацет и девет хиляди и сто/, М. Т. Ж. – 376 400 /триста седемдесет и шест хиляди и четиристотин/ лв., Т. В. Ж. – 376 400 лв., М. В. Ж. – 376 400 /триста седемдесет и шест хиляди и четиристотин/ лв., П. Р. Л. – 1 129 100 /един милион сто двацет и девет хиляди и сто/ лв., А. К. Т. – 564 600 /петстотин шейсет и четири хиляди и шестстотин/ лв. А. К. Т. – 564 600 /петстотин шейсет и четири хиляди и шестстотин/ лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: